

KERESZTYÉN ZENEI TÁBOR GYERMEKEKNEK ÉS FIATALOKNAK

Bodrog - Balatonszemes
2006. július 22-29-ig.

Olyanok jelentkezését várjuk, akik elegendő zenei előképzettséggel rendelkeznek a következő hangszerek valamelyikén:

FURUYLA, ZONGORA, GITÁR, VONÓS, RÉZ- ÉS FAFÚVÓS, ÜTŐS HANGSZEREK

Egyéni, kamara, zenekariés kórusműveket tanulnak meg a résztvevők,
melyeket a hét utolsó napján együtt előadnak.

A hangszeres próbákon kívül lesz gyermek-, tini- és gospel-kórus.

Kikapcsolódásként zenei vetélkedők, sportolási lehetőségek, strandolás várható.

A táborban közreműködő tanárok keresztyén zenészek, akik arra szeretnék tanítani a résztvevőket,
hogyan fejezzék ki hálájukat, szeretetüket Isten felé hangszereikkel és énekhangjukkal.

BODROG

Bartus Réka - furulya, oboa,
Hellingsné Hégyel Katalin - hegedű,
Ficsór Anita - gitár,
Patona Zsuzsanna - zongora,
Vértesné Gyenis Henriett - hegedű,
Jóföldiné Ildikó - gordonka,
Dan Tiborné, Oláh Gábor - gyermekkar,
Hellinger Gábor - kürt, Jóföldi Szilárd - kürt...

BALATONSZEMES

Balogh Magdolna - tinikórus
Istvándiné Nyári Krisztina - zongora
Nyári Napsugár - ütőhangszerek
Árvai Dániel - gospelkórus
Dóczy Áron - hegedű
Vas Henrietta - gordonka
Horváth Gyula - kürt
Pék Csaba - tuba
Bertha László - klarinét
Füstös Gyula - klarinét,
Juhász Gábor - zongora

Jelentkezés és információk:

A tábor két helyszínen lesz.

Bodrog: ált. isk. 1- 5. osztályosok
Balatonszemes : 6. osztálytól felfelé

A tábor díja

Bodrogon 16.000,- Ft
Balatonszemesen 19.000,- Ft.

Jelentkezni a létszám megteléséig lehet

4.000,- Ft előleg befizetésével,
mely beleszámít a tábordíjba,
de vissza nem téríthető.

Jelentkezési lap igényelhető:

Berkes Zsuzsannánál levélben
7439 Bodrog, Kossuth L. u. 155.
(82/490-148, 20-420-6641)
berkeszsuzsa@freemail.hu
vagy letölthető honlapunkról:
www.menedekalapitvany.hu

Aki támogatni szeretné szolgálatunkat a következő számlaszámon teheti meg:

OTP Bank Rt., 11722003-20022222

MENEDÉK KIEMELKEDŐEN KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY 1986

Levélcím: Segítő Kéz Iroda 1221 Budapest Kálváriahegy u. 4.

Telefon/fax: (1) 229-3542 E-mail: menedek@axelero.hu Internet: www.menedekalapitvany.hu

A kuratórium elnöke: Kovács Zoltán

**JÓ AZ ÚR!
MENEDÉK**

A NYOMORÚSÁG IDEJÉN.

GONDJA VAN

A HOZZÁ FOLYAMODÓKRA.

Náhum 1:7

MENEDÉK

A MENEDÉK ALAPÍTVÁNY LAPJA

2006/1

Szabadság és felelősség

Kiváltságos generáció. Minden nehézsége ellenére egyedülálló, nagy kihívást jelent.

A mai öregek, kicsit öregedő középkorúak, különös életélmények részesei lehetünk. Gyors társadalmi változásoké. Az elnyomás, a diktatúra, az áldemokrácia és végül a mai demokrácia részesei vagyunk.

Szegény, de megelégedett volt zárt országunk; ma a nyitott, szabad társadalom, gyors átalakulásának részese. A vad kapitalizmus, a multik és a liberalizmus hódításának színtere. Kinek jó ez? Mélyen reméljük, hogy nekünk és utódainknak. De vajon miért nem jár együtt az örömmel mindaz, ami van, amit érzékelünk, átélünk?

Az erkölcs egyik társadalmi pillére a jó szokások, a tradíciók. A nemzeti tradícióknak az elmúlt évszázad közepétől történt erőszakos megdolgozása után az embereknek a személyi szabadságba érkezése olyan lett, mint az ernyő nélküli ejtőernyős ugrás: nagyszerű szabad lebegés, mely éppen tart, de ezután elég bizonyos a vége - általában.

Álmagyarzatok és liberál-delírium szűrítik még a sötét véget, hogy szebbnek tűnjön a kiszámítható jövő, de tudjuk, már túl gyorsan közeledik a földet érés valósága.

A csoda segíthet. Egy megrázó élmény, valami földöntúli kegyelem kell nekünk, mert e nélkül jövődőről nem lehet

biztatón álmodni. Nagy múltunk van, amiből érdemes tanulni. Ma az erkölcs a társadalom fő sodrásában nem meghatározó. Ha van is, rejtetten, vagy inkább alacsony szinten áll, néha úgy tűnik, hogy megszűnt, és a szabadság szabadosságba ment át.

Vezérlő elv kell, amely rendezi a ma szemléletét, amely felépíti az egyén jövőképét.

Hol van a mindennapi tevékenységünknek, cselekedeteinknek érzékelhető morális visszacsatolása? Olyan jelzés, amely kifejezi, hogy jó vagy rossz az, aminek résztvevője vagyunk? Amit látva, megértve irányt változtatunk.

Van-e olyan visszahatása a szabados gondolkodásnak, káros magatartásnak, amitől az ember megbökken, világgosságra jut, és pályafordulást vesz? Mi az a jelzőrendszer, amire a zsákutcában előre robogó emberek észbe kapnak, és vesztükbe rohanásukat megfordítják? Ma sikk - általában inkább divatos - szemben menni a renddel, visszafelé az egyirányú utcában, vagy pl. megszerezni azt, ami nem eladó, versenyt látszatni, alkárt térítettetni, jogelőnyt kicsikarni, betartani másoknak, ellehetetleníteni, vagy a lehetetlent is kizsákmányolni, vagy menetelni a jobb megélhetésért akár az ingoványba is.

Az egyén szabadságának nincs korlátja, ezt sugallják a szappanoperák, reklámok, hetilapok, bulvárlapok, kereskedelmi tévék stb. Eljátszanak vele a képernyőn, médiákban, belehajtván ebbe a szemléletbe a valahová igazodó nézőket. A kivételek lesznek az ideák, még ha valójában megindokolhatatlanok is. Hogyan, mivé szocializál ma a társadalmi elit?

Tényleg nincs korlátja a személyi szabadságának?

TARTALOMBÓL

VELÜNK TÖRTÉNT

HÍREK

SZOLGÁLAT ÚTJA

VENDÉGEINK

Van.

Nem lehet büntetlenül bármit tenni. Lehet, de nem érdemes drogokat használni, szexuális szabadságban élni, munka és otthon nélkül lenni, elhagyni a családi köteleket.

Miért? Azért, mert értékvesztéssel jár, nihilbe vezet.

Az embernek magát fontosnak érezni, sikeresnek lenni: létszükséglete. Ennek visszatükröződését is kívánja.

Szeretetigénye elnyomhatatlan a kiüresült lelkekben is. Igazán akkor és úgy jelentkezik, mint alapvető vágy, mint vegetatív védelmi szükségszerűség a Teremtő keze nyomán.

Önfeláldozó akar lenni, hiszen az eredeti, teremtett szeretet ilyen, és fáj neki, ha nem tud ilyen lenni. Ha mindez nem történik meg vele, szegény és kismimizett, keresése kielégületlen, mert nincs összhangban a Renddel.

Szüksége van a rendre, a békességre, az összhangra, Isten Lelkére. És ahol az Isten lelke van, ott van a szabadság.

Ez a tudat a felelőség kezdete és alapja.

Felelősgéjtudat. Tudatos felelőség. A felelős ember tudja, nem mindegy mit tesz, mit fog tenni. Tudja, az sem mindegy, mennyi éve maradt hátra, mit fog látni a gyermeke, mit szól a szomszédja, milyen lesz a faluja, városa. Lesz-e megbízható, képezhető, alkalmas, aki mint elődeink tettek, valamit hagyatékba adhat utódainak, a hazájának.

Az erkölcs magtanult, bevált érték, amely továbbadható. A keresztény erkölcs Európa hagyatéka, amit éppen tékozol. De az egyén erkölce felette áll a társadalménak. Erősebb és kifejeződése, hatása erősebb, mint a társadalom egészéé ott, ahol az egyén él, ahol mi vagyunk. A felelőségre vonásnak is csak személyesen van értelme ma is, de a végső elszámolásnál is.

Ez a felelőség. Ez a tudat tesz felelőssé és erőssé mindannyiunkat követni az élet szabályait, amelyet Isten a szívünkbe írt, nem tintával, hanem Fiának vérével, megváltó szabadtításával; Isten Lelke azóta él bennünk.

Felelősek vagyunk mindent megtenni, ami jó hatással van ránk és a környezetiünkre, a mára és a holnapra egyaránt. Legyünk szabadok felelősnek lenni, felelőséggel élni, ez tesz igazán szabaddá bennünket, és ez tesz önzetlenné és alkalmassá a közös munkára, együttműködésre.

Felelősnek lenni önzetlenséget feltételez. Közösségi, társadalmi célokat elérni önzetlennel szabad, szeretet kell hozzá. Mindenki szeretete. Ez az egyes emberek elfogadásán, befogadásán át valósul meg. Önző felelőség nincs. Csak önző felelősök vannak.

Önző az a felelős, aki önzése miatt - bár felelőséggel megbízott - nem él a felelőségével, vagyis visszaél vele. Tébeti kényelemből, tudatlanságból, számításból stb. Nem mentesíti egyik sem. "Ha valaki tudna jót tenni, de nem cselekszi, bűne az annak."

Felelős vagyok? Igen. A szabadságban a választás szabadsága az enyém.

Mit választok? Mire érek rá? Hogyan döntök? Hallgatok? Beszélek? Elmegyek? Maradok?

Mit nézek? Mire költök? Ki számít? Mit engedek meg? Stb. stb.

Egymásra is hatással vagyunk. Egymásért felelünk.

Ki vonhatjuk-e magunkat alóla? Szabad felelőtlenül élni, igen, de nem erre vagyunk teremtve.

A szabadság teljes, ha felelőség tölti meg.

A felelős életmód a szabad ember levegővétele. A szabadság levegőjéből pedig szükséges mélyen levegőzni!

Felelőség nélkül a jövőnk a szabadság következményeihez láncolt rablánc.

Rabok legyünk vagy szabadok?

Szívünkben, ugye, végleg eldöntöttük, hogy Szabadok és Felelősök!

Kovács Zoltán

JÓBÓL JOBBAT

Lévén nem Bodrog környékén lakom, rendelkezem azzal az előnnyel, hogy kívülállóként szemlélhetem egy somogyi közösség életét. Baráti szálak évek óta fűznek ide, az elmúlt hónapok azonban lehetőséget teremtettek arra is, hogy olyan szeletét lássam meg az itteni emberek, vezetőik életének és munkájának, amit eddig csak sejtettem.

Együttműködés. Sokat használt, keveset példázott fogalom ez manapság. Pedig az egyén éppen abban válhat erőteljes tagjává a társadalomnak, hogy - meglátva saját erejét meghaladó szükségleteket - összefog másokkal, hogy valamit mégis tegyen. Különösen fontos az összefogás, ha olyan szükségletekről van szó, amelyek középpontjában emberek vannak. A szociális szféra éppen erről szól. Bajba jutottak, rászorulóak mindig voltak és lesznek is körülöttünk. Olyan intézmények is, amelyek feladata az ő megsegítésük. Mégis, elsősorban emberek ők. Elesett emberek. A fizikai nyomorúságokban, kiéhezve emberi szóra, közösségre és támogatásra. Megsegítésükre olyan emberekre van szükség, akik nem pusztán feladatnak, hanem egyfajta küldetésnek is tekintik azt, hogy értük tegyenek.

A három település önkormányzatai évek, évtizedek óta felelősen végzik munkájukat ezen a területen is. A Menedék Alapítvány ugyanezt teszi a maga által vállalt feladatokban. Példaértékű az önkormányzati és a civil szféra összefogása, egymást elismerő, egymást segítő, egymásra számító együttműködése. Hosszasan sorolhatnánk, hogy mindez milyen konkrét eredményekben öltött testet ezidáig is.

De a meglévő jóból lehet jobbat is csinálni - ez a meggyőződés indította a három önkormányzatot és a Menedék Alapítványt, hogy közösen fejlődjenek tovább. Az Egészségügyi Minisztérium, a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium által az Európai Unió és a Kormány támogatásával kiírt HEFOP/2004/2.2 ("A társadalmi befogadás elősegítése a szociális területen dolgozó szakemberek képzésével") pályázat lehetőségeit megragadva közösen vágta bele egy olyan kétéves, szociális munkatársakat fejlesztő képzési program megvalósításába, amely az eddigi tapasztalatok rendszerezett, szervezett megosztása mellett szakemberek bevonásával a továbbfejlődésre is lehetőséget teremt. Módszertan, számítástechnikai alapismeretek, személyiségfejlesztés és "A munka világa" című modulok - hogy csak az eddig megvalósított programokat említsem.

Képzett szakemberek, erősödő, egymást támogató szakemberi gárda: mindez hozzájárul ahhoz, hogy a rászorultakat egyre hatékonyabban tudják felkarolni, visszasegíteni a felelőségteljes munkavállaló önálló életvitelébe.

Somogy eddig is Magyarország kedves tája volt számomra. Szelíd dombjai, méltóságteljes erdői gyakran eszembe jutnak. Mostanság azonban gyakrabban az ott élő emberek. Az összefogás példái. Akik jóból is akarnak és tudnak is jobbat csinálni.

Varga György

RÖVID INTERJÚK A KÉPZÉSEN RÉSZT VEVŐKKEL

Az egyhetes Menedék-képzésen megkértem munkatársaimat, hogy írják le őszinte válaszaikat három kérdésre:

1. Mi ad erőt neked naponként ahhoz, hogy segíteni tudd a rád bízottakat?
2. Milyen vágyaid, terveid vannak a szolgálattal kapcsolatban?
3. Mi hozott téged a Menedék Alapítványhoz?

A leírt válaszok mind bizonyágtételek elhivatottságról, motivációkról, az Isten és az emberek iránti szeretetről. Talán az olvasók is felfedeznek a magukéval rokon gondolatokat, vagy éppen újakat, melyek bátoríthatják arra, hogy segítő szeretettel fordulhassanak azok felé, akiknek erre szükségük van.

Kun Ildikó

Istennel eltöltött idő ad nekem erőt, mindenkori szava hozzám, és az, hogy tudom sokan imádkoznak értem. Erőt ad, amikor meglátom anyákat vagy a gyermekeket. Mosolyuk, gondolataik és némelyiken az akarás, hogy változni akar.

Az a vágyam, hogy minden anyát, akik rám vannak bízva, úgy elengedni, hogy hallották az evangéliumot. Úgy menjenek el, hogy helyreállt az életük, a kapcsolataik. Alakuljon ki köztünk egészséges barátság a segítő kapcsolatban.

Bizonyosságom van arról, hogy Isten hívott a Menedék Alapítványhoz. Szociális szférában való munkába hívott el, álomban nem gondoltam, hogy keresztény alapítványnál lesz az első munkahelyem, de nagyon hálás vagyok ezért. Használjon, vezessen, adjon erőt a szolgálattal, ezt szeretném!

Ésik Mariann

Az erőt az adja, hogy az ÚR feladatot bízott rám.

A vágyam az, hogy Istenhez közelebb kerülhessek mindabban, amit Ő eltervezett az életemben.

Isten Igéjét taníthassam.

Az a vágy hozott a Menedékhez, amelyet felhívásként kaptam, hogy a lélekmentésben - Isten országát építve - szolgálhassak.

Volford Sándorné

Nekem az Úr Jézus ad erőt a napjaimhoz.

Vágyaim, hogy egészséget, türelmet adjon az Úr a szolgálattal teljesítéséhez.

A Menedék Alapítvány munkáját mindig nagyra becsültem, azért közeledek feléjük, mert szeretném jobban megismerni, erőt meríteni.

Kis György Imre

"Mindenne van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít." Fil.4:13. De miért erősít meg engem? A szolgálattért!

Öt éve már, hogy börtönmissziós szolgálatot végzek, itt döbbszem rá, hogy az utógondozás milyen fontos szolgálat. Lelki segítséget szeretnék adni akár a börtönben vagy szabadon élő emberek felé.

Mikor nyugdíjba mentem, kértem az Urat, hogy adjon lehetőséget beállni a misszióba. Néhányszor gyógykezelésen voltam Kiskunmajsán. Itt ismerkedtem meg közelebbről a Menedék missziójával. Kedves volt számomra az itt folyó szolgálat, úgy annyira, hogy - Huszár Géza tapintatos

unszolására - kértem a felvételemet. Az Úr teljesítette a vágyamat, most itt vagyok.

Milyen vágyaim lehetnének? Hogy tehessem a dolgom! Szolgálni a Megváltómat, Megtartómat. Nem mondanék hangzatos szavakat, de azt igen, hogy az Úr mielőtt hazahív, ezt adta ajándéku. Ezt teszem! Úgy legyen!

Horváth Bea

Az Istenben való hitem, az Ő szeretete, hűsége, irgalma, útmutatása, bátorítása ad erőt.

A szolgálattal kapcsolatban az utóbbi hónapokban megfáradtam. Egyértelműen éreztem a kezdetnél, hogy az Isten állított ide, jelenleg kezdem úgy érezni, hogy kevés az, amit nyújtok a rászorulóknak. Sokkal többet kaptam az Istentől. Szeretném a hitemet, reményemet tovább adni nekik, keresem ezt az új utat. Ezen továbbképzés ehhez ad erőt, új életpéldákat számomra.

Nem volt tudatos döntés a részemről, hogy a Menedék Alapítvánnyal kapcsolatba kerüljek, a főnökösszönyom iskolázott be minket erre a továbbképzésre. Hálás vagyok ezért, hogy általa az Úr felszította a tüzet bennem, amit kaptam Tőle már korábban, és hogy láthattam egy mintát, hogy az istentiszteletet hogyan lehet a munkámon keresztül még hatékonyabban továbbadni.

Dan Tibor

Az ad erőt, hogy a naponkénti csendességemben átélhetem Mennyei Atyám kiáradó szeretetét, azt hogy odafigyel az életemre, tanácsol, megfedd, bátorít, vezet. Ez bátorít fel arra, hogy én is tegyem ezt a rám bízottak felé. Nagyon bátorító az is, hogy testvéreim életéből is erőt meríthetek.

Az a vágyam, hogy mindig megmaradhasson bennem a nyitottság Isten felé, hogy engedelmes lehessenek, ha valamire indít, mert eddig minden jó és maradandó dolog így alakult ki az életemben. Aktuálisan pedig szeretném az Atya szeretetét, bölcs törődését személyesen egyre hitelesebben tisztán odaélni gyermekeim elé.

Vágytam arra, hogy egész lényemmel, fizikai kapacitásommal is az Úr országát építhessem valamilyen módon. Ő tudta ezt, egyengette az utat, és végül egy "egyszerű" emberi hívás volt az, ami a véső lépcsőfok volt a keresés útján, hogy a Menedékhez jöttem szolgálni.

Dan Tiborné

Nagyon fontosnak tartom az őszinteséget Isten felé. Teljesen nyíltan állni előtte, beismerni minden lázadásom, védekezésem, önzésem. Így tud Ő belenyúlni az életembe, alakítani, feltölteni hiányaim. Így válhatok eszközzé mások felé is. Ahogy átélem, hogy Ő elfogad és szeret, erőt kapok ehhez mások felé is.

Legnagyobb álomom, hogy a következő generációt (gyermekeim, tanítványaim) lássam Isten szolgálatába állni és élni. Vágyam, hogy nyitottabb életet éljek, hogy a szeretet nagyobb legyen bennem, s ezt szóval, tettel készségesen kifejezzem. Tervem, vágyam, hogy a zenetanulást sokkal mélyebben tudjam használni a gyerekek lelkének gyógyulására, épülésére. Ezért imádkozom, ezt kutatom.

A Menedékhez szükség (saját életem csődje) és Isten hívása hozott.

Farkas Ibolya

Elsősorban Isten ad erőt a munkámhoz. Másrészt az a tény, hogy amikor én voltam bajban, akkor voltak olyan emberek a gyülekezetben, akik segítettek rajtam. Ez a tény erőt ad ahhoz, hogy szeretni tudjam a rám bízottakat így tudok nekik segíteni.

Szeretném, ha Isten terve valósulhatna meg Kiskunmajsán, ezért kész vagyok tanulni is újabb dolgokat. Jelenleg "gyógypedagógiai asszisztens" tanfolyamára járok.

A kérdést egy kicsit módosítanám a "mi" helyett "ki" hozottra. Isten munkálta ki bennem 1998-ban, amikor befejeztem a Baptista Teológiai Akadémia Missziói szakán a szociális munkás szakot. Abban az időben Debrecenben laktam, és az ottani gyülekezet tagja voltam. Egy vasárnap hallottam egy beszámolót. Egy házaspár azt mondta el. Hogy egy évig szolgáltak Kiskunmajsán. Ezen a vasárnapon megszólított Isten az Apcsel 16:9. versével. "Jer által Macedóniába, és légy segítségül nekünk!" 1998-2001. április 1-jéig szolgáltam a Menedékvárosban. 2001. május 1-jétől Kecskemétre mentem dolgozni és lakni. Az első három hónapban a Hajléktalan Szállón dolgoztam mentálhigiénés munkatársként. Ezután arra kért a főnököm, hogy vállaljam el az egyik idősek klubjának a vezetését. 2003. okt. 17-ig dolgoztam itt. Tulajdonképpen különösebb problémák nélkül, de valahogy nem volt békességem, hogy Isten valami mást vár tőlem. 2003 októberében végre világossá tette előttem Isten, hogy vissza kell mennem Kiskunmajsára szolgálni. 2003. október 20. óta szolgállok újra Kiskunmajsán a Menedékvárosban, és a nehézségek mellett sok örömet jelent nekem az a szolgálat. Hogy itt tudjak szolgálni abban nagy erőforrás számomra a kecskeméti gyülekezet, aminek a tagja vagyok.

Erdei Istvánné

Mi (inkább Ki) ad erőt? Ha csak egy szóval kellene válaszolni, egyértelműen Isten. Tudom, hogy Ő bízott meg ezzel a szolgálattal, amit 13. éve végzek. S ha vannak is nehézségek, tudom ki az, aki erőt és segítséget ad a mindennapokban, van KIHEZ fordulnom!

Egy évig imádkoztunk leendő gyermekeinkért. Istentől kértük, tőle fogadtuk gyermekeinket, nem mi választottuk őket. Leghőbb vágyunk, hogy azok a gyerekek, akiket az Úrtól fogadtunk, Isten megváltott gyermekeivé váljanak.

1992-ben éreztük, hogy Isten valamilyen feladatot szeretne ránk bízni. Imádkoztunk azért, hogy felismerjük az Ő akaratát, és hogy készek legyünk engedelmeskedni. Egy alkalommal a Balatonon nyaraltunk, s mivel Fodorné Dan Gabi, a férjem unokahúga, ezért úgy gondoltuk, hogy ha már itt vagyunk Békésről, meglátogatjuk őket. Így történt, hogy beszélgetéseink során elmondtuk nekik, hogy Isten szeretne valamit "kezdeni" velünk, s keressük az Ő akaratát. Ekkor Gabi azt kérdezte tőlünk, hogy: "Miért nem jöttök Bodrogra?" Lehet, hogy Isten épp ezt akarja, hogy itt Bodrogon gyerekeket neveljünk?! Együtt imádkoztunk ezért, hogy ha Isten valóban szeretné, hogy Bodrogon szolgáljunk, akkor ezt világosan és egyértelműen mutassa meg a számunkra. Majd hétfőn, szombaton hazautaztunk Békésre. Másnap vasárnap lévén imaházba mentünk. Megdöbbentő volt az Isten üzenete. Mintha senki más nem lett volna körülöttünk a gyülekezetben, úgy éreztük, csak nekünk szól az Ige: Róma 12:1-2. "Az Isten irgalmára kérlek tehát titeket testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik Istennek, és ne igazodjatok ehhez a világhoz, hanem változatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek mi az Isten akaratát, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes." Libabőrös lettem, a sze-

meimből kicsordultak a könnyek. Megfogtam a férjem kezét s megszorítottam. Éreztem, s tudtam, hogy személyesen nekünk szól az elhívás. Egyértelművé vált számunkra: nekünk Bodrogon kell szolgálnunk, Isten ezt kéri tőlünk. Még aznap megírtuk a történeteket Kornélnak, bár fogalmunk sem volt arról, hogy egyáltalán szükség van-e ránk Bodrogon. Így kerültünk rá egy évre, 1993 augusztusában Bodrogra, és befogadtunk a családjunkba 5 gyermeket.

Csöndes Katalin

Erőt az Úr Jézus Krisztustól kapok.

Vágyam hűségesebb maradni Istenünkhöz, és másokat is hozzá vinni.

Egy rossz döntés, ami miatt elhasaltam. "Ha az Úr nem segített volna, én már a csend honában laknám." Zsolt.94.17. Ezért kerültem a Menedékbe.

Névtelenül...

Istenben vetett hitem ad erőt. Én is egy bűnös ember vagyok, kinek szüksége van Isten kegyelemére.

Vágyam, hogy hátrányos helyzetű gyerekek még gyerekkorukban megismerhessék az Úr Jézust, és hozhassanak egy örök életre szóló döntést. A szülők pedig tudják rendezni Istennel kapcsolatukat, és ezáltal emberi kapcsolatokat hozhassanak rendbe.

Mi hozott a Menedékhez? Nehéz családi háttér. Viszálykodások, irigykedések, féltékenykedések. Egészségi állapot megromlása, bizonytalan megélhetés, lakhatási problémák.

Imádkozáson kívül a vezetők példája által kapok erőt a szolgálatomhoz.

Szeretnék minél értékesebbé válni a szolgálattal.

Isten szándéka hozott a Menedék Alapítványhoz, ezúton megtalálni Őt és a helyemet.

Az Úrban való hit ad erőt szolgálatomban.

Szeretném olyan békével, nyugalommal végezni a dolgomat, amit csak az Úr adhat.

Szükségben voltam, így kerültem a Menedékhez.

Jézus Krisztus ad erőt nekem minden nap.

Embereken segíteni szeretnék legjobban.

A saját nyomorúságom hozott a Menedékhez.

Az ad nekem erőt, hogy tudom, hogy rajtam is segítettek. Ezt szeretném én is tenni.

Vágyam, hogy növekedni tudjak, és jobban megismerjem Istent.

Az hozott a Menedékhez, hogy én is segítségre szorultam.

Az elhívásom bizonyossága, ami erőt ad naponta: tudom, hogy mi a dolgom, kik vannak rám bízva.

Hűség és kitartás a vágyam, tervem az engedelmesség.

Jézus Krisztus az önzetlenséget itt tanítja nekem a Menedéknél.

Az Úr Jézus ad nekem erőt, ahogy az Igéjét olvasom.

Amit megtanultam és tapasztaltam, tovább szeretném adni.

Az iskolai gyakorlat hozott a Menedék Alapítványhoz, utána a szeretet (Istentől) tartott meg itt.

Hírek

Budapest

Mamásotthon:

"Jó az Úr! Menedék a nyomorúság idején, gondja van az őbozzá folyamodókra." Náhúm 1:7

Ezt az ígét szívünkkel és szánkkal is valljuk. Jelenleg a budafoki Mamásotthonban 10 anyuka és 20 gyerek lakik. Munkatársak hatan vagyunk 3 családgondozó és 3 gyermekgondozó párban. Hétfőnként áhítatot tart Kovács Géza bácsi, amely lelki épülésünket szolgálja. Néhány hete egyre több anyuka is részt vesz ezen önként és őszinte érdeklődéssel. A karácsonyi időszak óta néhány anyuka gyermekeivel együtt részt vesz a csütörtöki Teaklubon, ill. a vasárnapi istentiszteleten.

Többször adódik alkalom arra, hogy személyes lelki

beszélgetést folytassunk velük. A gyerekek is nyitottak az evangéliumra, szívesen részt vesznek ilyen témájú beszélgetésekben. Jó látni, hogy az itt lakók számára a mamásotthon igazán "menedék". Imakérésünk, hogy ti is imádkozzatok az anyukákért, hogy a nálunk eltöltött 18 hónap után is biztonságban és békességben élhessenek. Itt úgy élnek, mint egy nagy család. Egymás terhet hordozzák, készek egymásnak segítséget nyújtani. Örömmel tölt el minket, amikor arra az esetre gondolunk, hogy a Mamásotthonban születhetett meg egy baba. Mindegyik anyuka megtalálta a maga helyét a segítségnyújtásban. Barátságok alakulnak anyukák és gyermekek között.

Örömmel, hogy több új munkatárs kezdte meg szolgálatát mamásotthonunkban. A következőkben ők mutatkoznak be.

Kun Ildikó vagyok, jelenleg Újpesten lakom. Közösségbe a budaörsi Kőszikla Baptista Gyülekezetbe járok, ahol gyermekmunkásként szolgállok. Reményeim szerint idén végzek a Baptista Teológiai Akadémián teológus szakon, szociális-missziói szakirányon. A Menedék Alapítványról kb. 5 évvel ezelőtt hallottam egy kedves bodrogi barátomtól, Kovács Ruthtól, aki jelenleg is ott szolgál. Isten áldjon Ruth!

2005 októberében Isten vezetése által kerültem a Menedék Alapítvány Mamásotthonába családgondozóként. Visszatekintve áldott és csodálatos út volt az érkezésem első munkahelyemre. Megszerettem a munkámat, és tudom, Istenünk nélkül lehetetlen végezni. Nagyon picinek érzem magam, ha csak a szakmai tudásomra hagyatkoznék. Naponként kell kérnem Istentől a bölcsességét, szeretetét, bátorságát, hogy áldás lehessen az itt lakók számára. A balatonszárszói konferenciánkon (Menedék-képzés) Isten azt értette meg velem, hogy nem egyszerűen szociális munkásként dolgozom, hanem "menedékesként". Számomra ennek az értelme, üzenete ad erőt, hogy itt szolgálhassak. Isten kezében eszközként vagyunk itt. Az elmúlt időszakban azt láttatta meg velünk az Úr, hogy ő nagyon is munkálkodik az anyukákban, gyermekekben. Kezdenek nyitottá válni, éhesek lenni lelki téren, vágynak Isten után. Hála tölt el, hogy itt lehetek, vágyam az, hogy alázatban szolgálhassak Urunknak.

Budavári Márta (Béci) vagyok. 2005. november 1-jén jöttem a Menedék Alapítvány Mamásotthonába dolgozni, mint gyermekgondozó. A Menedékkal a kezdetektől fogva kapcsolatban vagyok. A munkám mellett szabadidőmben szolgáltam a budafoki teaklubban, a bodrogi kastély építkezésén stb. 1989-ben férjhez mentem és Érdligetre költöztem.

Nagy Márta vagyok, 1981.04.15-én születtem Debrecenben, és ott is nőttem fel. 2005 nyarán férjhez mentem, és Budapestre költöztünk férjem tanulása miatt. Szociálpedagógus végzettségem van, és mindenképpen ezen a területen szerettem volna elhelyezkedni. Korábban már Lovas-terápiában dolgoztam. Óriási öröm volt ennek során látni a gyermekek fejlődését.

Olyan munkahelyet kértem Istentől, ahol segítségére lehetek az embereknek. A keresés közben a Békehírnökben olvastam, hogy a Menedék Alapítvány Mamás Otthonába keresnek munkatársakat. Először teljesen idegen volt a gondolat, hogy itt dolgozzam. Nem éreztem alkalmasnak magam erre a feladatra. Közben teltek a napok, Isten bezárt előttem minden más ajtót. Döntennem kellett, hogy be akarok-e menni azon az ajtón, amit Ő nyitott meg előttem. Családgondozói munkakörbe jelentkeztem, de ezek a helyek már beteltek, és gyermekgondozói állás volt már csak üresen. Ez kicsit elbizonytalanított, mert ebben a munkakörben alacsonyabb bérkategóriába kerülök. Isten bátorított egy bibliaverssel: Péld.14:23. "Minden munkából nyereség lesz, de az ajkának beszédéből csak szűkölködés". 2005. november 1-jétől álltam munkába. Azóta is tapasztalom, hogy Isten gondoskodik rólunk, és mindig kiegészíti a hiányzó anyagiakat. A Balatonszárszói képzésen kezdhettem a Menedéket. Nyereségnek érzem, hogy itt dolgozhatom. Sokat jelent a keresztyény légkör, a hétfői áhítatok. Eszköz szeretnék lenni Isten kezében, hogy használni tudjon az anyukák és gyermekek felé. Jó látni, ahogy munkálkodik Atyánk a szívekben, és megtapasztalhatjuk, ami a Bibliában az Ézs.55:11-ben van megírva: "Ilyen lesz az én ígém is, amely számból kijön: nem tér hozzám üresen, hanem véghezviszi amit akarok, eléri célját amiért küldtem."

Akkortól már csak gondolatban és imádságban voltam a Menedékkal. A gyermekeink már nagyobbak, 14 és fél, ill. 12 évesek, így tudtam vállalni, hogy bejárjak Budafokra.

A Mamásotthonban rendszeres időközönként szombaton és vasárnap is dolgozom. Természetesen férjem is támogat, és ilyenkor helyettesít otthon. Ezt a "munkát" szívesen és örömmel végzem, ahol Isten küldöttként igyekszem segítség lenni az itt lakó anyukáknak és gyermekeiknek. Egyedül kevés vagyok ehhez, Isten ad erőt, türelmet, szeretetet, bölcsességet.

Hiszem, hogy Isten gyermekkoromtól formált "menedékesé": látva szüleim példáját, öt gyermek nevelése mellett is tudtak mások segítségére lenni.

Turjányiné Vaskó Viktória vagyok, a Bicskei Baptista Gyülekezet tagja. Idén végeztem az ELTE TFK/TKK-n angol-matematika szakos tanárként. A Mamásotthonba úgy kerültem, hogy egy felkérésre válaszolva elfogadtam a felajánlott családgondozói állást. Ebben Isten vezetését fedeztem fel. Békességem van abban, hogy jelenleg Isten

itt szeretne használni, és hiszem, hogy valóban hasznára lehetek azoknak a lakóknak, akik rám bízottak.

A Menedék Alapítványnál már korábban is szolgáltam, kb. fél évig dolgoztam a Segítő Kéz Irodán (1999-2000. között), és szabadidőmben a Teaklubon, ill. korábban a Leányotthonba jártam fel beszélgetni az akko-

ri gondozottakkal, akik nyitottak voltak arra, hogy kérdéseikre Isten Igéje alapján keressük meg együtt a válaszokat. Nagy áldás volt ez már akkor számomra is, mert megtapasztaltam, hogy "aki másokat felüldít, maga is felüldül"

(Példabeszédek könyvéből.)

Fiúotthon:

BEMUTATKOZÁS

Tanulmányi kiránduláson voltunk témavezető tanárukkal Ózdon. Szomorú vidék. Utunk végén meglátogattunk egy hajléktalanszállót. Két betonkerítés között, kutyákkal őrzött objektum. Először nem tudunk bejutni az épületbe. Nincs csengő. Ellopták. Ebben a hónapban már harmadszor.

Sétáltam hazafelé Pesten. Az Andrassy úton megszólít egy hajléktalan ember, enniavót kér. Odaadom neki, ami nálam van. Mesél, sok mondandója akad. Valahogy közel kerül a szívemhez ez az ember. Tovább beszélgetünk. Elmondja, hol szokott aludni, melyik padon az Andrassy. Megbeszéljük, hogy holnap odamegyek du. 5-kor. Elvállunk, s elhatározom, hogy másnap viszek neki Bibliát és enniavót. Másnap elindultam megkeresni. Nem találtam. A padon sem. Később is próbáltam, akkor sem sikerült. Soha többé nem láttam.

Ez a fent leírt két esemény nagy hatással volt rám. Tízéves koromban, gyerekejjel döntöttem az Úr mellett, és azóta - főleg 15-16 éves koromtól - sokat gondolkodtam és imádkoz-

tam azon, hogy milyen területre hívott el az Úr. Középiskola után Isten arra vezetett, hogy a Baptista Teológián tanuljak, így jelentkeztem a missziói és szociális munkás szakirányra.

A József utcai Baptista Gyülekezetnek vagyok a tagja, s elhívásom elsősorban a fiatalok felé szól, így gyülekezetemben több éve köztük szolgálók. 2004. május 1-jén kötöttük össze az életünket feleségemmel, Ágotával, akivel felfedeztük Isten kettőnkre vonatkozó akaratát. Együtt szolgálunk, s közösen hordozzuk a terheket. Jelenleg anyukámnál lakunk, és nagyon várjuk már hogy birtokba vehessük új otthonunkat, melyet másfél éve kezdtünk építeni.

Egyértelműen az Úr vezetéséeként éltük át azt az utat, ahogy a Menedék Alapítványhoz kerültem, az Úr gondoskodását, szeretetét tapasztaltuk meg, s átértük, hogy amire készített minket sokáig, az most a Fiúotthonban, a fiúk közötti szolgálatban valósul meg.

Szeretnék hűséges lenni hozzá és "szívesen", "jól" elvégezni azt a feladatot, amit rám bízott.

Liptai Gábor

Életrépek

Beszélgetés Teaklubon: "Megértem, elfogadom, hogy Ti az Istenben bíztok és tőle vártok erőt." Én azonban még szeretném megpróbálni magam rendbe tenni a dolgokat, az életem." Hátha sikerül. "Tedd meg, ami tőled telik és kérjed azt, amire gyöngye vagy."

Hosszú, kócos hajú fiatalember kér időpontot. Leülünk, beszélgetünk. Sok mindenről esik szó. Aztán kiderül egy fontos dolog. "Nem nézhetek tévét bármikor, amikor szeretnék? Akkor inkább maradok az utcán!" Egyik első felvételi beszélgetésem volt. Az egyik első meglepetés.

"Köszönöm szépen, már nagyon régen nem kaptam ajándékot!" Megható pillanat. Jó átélni.

Az utcán megszólít egy régi ismerős. Még mindig fedél nélkül. Mellém szegődik,

jön utánam. "A ti dolgotok hogy segítsétek rajtam..." - mondja meggyőződéssel. "Ha nem teszitek, Isten számon fog kérni." "És rajtad mit fog számon kérni?" - kérdezem. Nincs válasz. "Uram, tőled hányszor kapunk még egy esélyt?"

20 éves szőke srác kipirult arccal ült le velünk szemben. Lassan beszél, tétovázik. Mesél az életéről, piacon dolgozik hajnaltól. Mutatja a kezét, látszik, nem sokat pihen. Mutatja a kórházi zárójelentését. Lefénymásolom, elrakom. Kérdezi, lakhatna-e nálunk. A válaszun: "Igen..." Megkönnyebbül... Azóta nem jött vissza.

Este kilenckor indulok haza, s kilépve az ajtón egy középkorú, barázdált arcú férfi várakozik tétován. Mint kiderül... rám. Már mennék haza, letelt a munkaidőm, fáradt vagyok... de valamit kezdeni kéne vele, mert itt kinn nagyon hideg van. Behívom, telefonálunk, próbálkozok találni valamit. Sikerül elküldeni egy fapados szállóra. Egy

éjszakát kibír ott, ebben maradunk. Másnap a megbeszélte időben megérkezik. Pontos. Nem akar visszamenni a fapadra. Megértem. Telefonálunk tehát, neki való helyet keresek. És ekkor csoda: ismerős hang szól a telefonba egy másik szállón! "Gábor, Te vagy az! Igen, pont jókor hívsz, épp ma lett üresedés, várjuk az illetőt szeretettel!" Este még odatelefonálok: "Igen, megérkezett, már elfoglalta a helyét." Sikerélmény.

Négyszemközt, beszélgetés közben Teaklubon: "Gábor, lehet még belőlem tisztességes ember?" Szerintem akik ezt a kérdést így felteszik, azokból lehet... "Ha te az Istenet keresed, és a Mindenhatóhoz könyörögsz, ha tiszta és becsületes vagy, bizonyosan örködik fölötted, és békés otthont ad igazságodért." Jób. 8,6

Kedves Olvasó!
Imádkozz értünk!

Liptai Gábor

Élet a Menedék Fiúotthonban

A hajléktalanok között eltöltött több éves munkám és szolgálatom során rá kellett döbennem arra, hogy a hajléktalanná válás oka alapvetően Bibliánkban az 1Móz. 3,1-24 van leírva. Magának a bűnesetnek a lényege pedig nem egy közönséges gyümölcslopás, hanem az Isten iránti bizalmatlanság és hitetlenség. A bűn a szabad és felelősnek teremtett ember lázadása Ura és Teremtője ellen. Felborult a teremtés rendje: megromlott az embernek az emberhez való viszonya és megromlott az embernek a teremtett világhoz való viszonya is. Ez abban jelentkezik, hogy az ember legbensejében örökre magányos, az erősebb elnyomja a gyöngét, kizsákmányolja és uralkodik rajta.

E néhány bevezető gondolat után rátérnék az Otthon bemutatására. Családi ház jellegű épületben három négy ágyas szobában tizenkét fiatal felnőtt elhelyezésére van lehetőségünk. A családi otthon jellegének megfelelően konyha közös étkezővel, hideg - meleg víz, fürdőszoba zuhanyzóval, önálló wc-vel, központi fűtéssel. Az otthon célja a hajléktalan férfiak teljes embert érintő megsegítése, a hajléktalanság gyökérproblémáinak kezelése. Az ellátottak kezelésében legfontosabb munkamódszereink a keresztény lelkigondozás és a keresztény értékek jellemformáló hatása. Szinte minden fiatal úgy kerül be az Otthonba, hogy nincs munkahelye és különösebb elképzelése a jövőről. Sokan dolgozni sem szeretnek. Pedig a bibliai teremtéstörténet éppúgy mint a negyedik parancsolat a munkát a Teremtő Isten rendelésének fogja fel.

Örömmel jelenthetem ki azonban, hogy jelenleg az Otthonban lakó fiatalok mindegyike vagy tanul, vagy dolgozik. Isten segítségével nevelő és oktató munkánk során sikerült őket helyes irányba befolyásolni. Szép példája ennek az is, hogy az elmúlt nyáron önként már jónéhány szombatjukat felajánlva minden lakó reggeltől estig segített az udvaronkon leomlott támfal újjáépítésében. (Ugyanis az épület egy hegyoldal tövében fekszik, és egy tavaszi esőzés során földcsuszamlás következtében bedől a régi támfal.) Ennek a romhalmaznak az eltakarítása, az új támfal alapjainak megvetése, valamint felépítése bizony komoly erőfeszítéseket igényelt mindenkitől, aki az építkezésben részt vett. Többen főállásuk mellett szabadidejükben plussz fizetésért házaknál is vállalnak munkát (pl. Kerti munka, földterítés, lakókonténer javítás, kifestés).

A munka folyamatában azonban nem mindegy, hogy a szabadidejét milyen módon tölti ki az ember. A keresztény ember munkát, szabadidőt és játékot egyaránt Isten kezéből vesz és hálaadással élhet vele. Isten minden teremtésének részesíteni akarja a munka mellett a felüdülésben is. Fiataljaink nagy része rendelkezik kerékpárral, van, aki a munkahelyére is ezzel jár. Viszont sportolásként is szívesen bicikliznek órákhoz, napi több tíz kilométert is megtéve. Nyáron bakancstúrán vettek részt egy hétvégén Bakonycseryén járva, ahol a természet szépségei közepette adhattak hálát Istennek.

Fontos program az Otthonban a hetente megrendezett Teaklub. Itt az újonnan érkezett fiataloknak nyílik lehetőség a Bibliával való megismerkedésre, valamint hívó fiataloknak a hitben való növekedésre. Ezen a programon nem csupán az otthonlakók vesznek részt, hanem az utcáról is bejöhet bárki, aki egy jó beszélgetésre, közösségre vágyik. Egy kis szeretetvendégség keretében teával és szendviccsel is megkínáljuk a résztvevőket. Vasárnaponként a lakókkal együtt részt veszünk a Budafoki Baptista Gyülekezet istentiszteletén.

A mindennapok folyamán a vacsora vált főétkezéssé az Otthonban, ugyanis a munkából és képzésekről a fiúk délután érkeznek haza általában, szerény kis vacsorájukat közösen készítik el. Az étkezéskor egy nagy asztal körül ülve vacsora előtt hálát adunk Istennek az aznap történetekért, a táplálékért, a fedélért a fejünk felett stb., majd elfogyasztjuk a vacsorát.

Este - ha már tisztaság és rend uralkodik a házban - keresztény filmek mellett lehetőség nyílik más, lelkileg építő filmek megtekintésére is a tévében. Takarodó 22.00-kor van, ezt igyekszünk potosan betartani, hiszen másnap kipihenten, frissen lehet eredményesen dolgozni, tanulni, az új lehetőségeknek és kihívásoknak megfelelni. S Isten segítségével csak így nyílik remény arra, hogy a hátrányos helyzetűkből, valamint a hajléktalanság kátyujából valaha is kikerüljenek. *Vasas László*

Kiskunmajsa

Az előírásoknak megfelelően a lakóépületünk középső lépcsőházát intézményeink működésére használjuk. A III. lépcsőházba költöztek az "Életviteli támogatás"-ban részesülők (akik már kikerültek az ellátotti létszámunkból).

Gyermekeink a nyár folyamán két csoportban mehetek táborozni az "Élet Szava" Alapítvány tóalmási táborába, ahol jelentős kedvezményt kaptunk a részvételi díjakban. Arra is kaptunk ígéreteket, hogy a jövőben is támogatnak minket ilyen módon.

Egyik lakóépületünk felújítása kezdetét vette. December első napjaiban a festések is megkezdődtek egy Kiskőrösről jött vállalkozó testvér munkájával. A lépcsőház lambériázását asztalosműhelyünkől végezték el munkatársaink - először a II., azaz a középső lépcsőházukban.

Tűzvédelmi-balesetvédelmi felmérést és javaslatot készítettek Soltvadkertről jött testvéreink, Ficsór Jenő és Ficsór Gábor. Felújításra kerültek a poroltó készülékek. Tűzriadó-próbát tartottunk.

Nyolc-tíz anya van a Menedékvárosban GYES-en és GYED-en, akik otthon gondozzák gyermeküket. Gyermekeink rendszerben járnak óvodába, iskolába. Mazda mikrobusszal visszük őket két fordulóval. Többen külső munkahelyeken dolgoznak. Jól megállják a helyüket a munkahelyükön (ládauzemben, téztaüzemben, temetkezési vállalatnál, festő vállalkozónál).

Megváltoztak az alkalmi munkavállalás feltételei, így már decemberben többen kiválthatták ehhez munkavállalási kiskönyvüket.

Gépkocsijaink kiöregedtek, javításuk-vizsgáztatásuk nem gazdaságos: az egyiket bontásra eladtuk, és még más járművünk is eladásra vár.

A Bereczki család házat vásárolt, melybe már be is költözött. Segítségül Farkas Ibolya család gondozónk az első héten velük maradt még, hogy segítsen nekik a "fészekrakásban".

Újabb ÁNTSZ-vizsgálat volt a konyhán. Folyamatban van konyhánk HACCP-rendszerbe sorolása, amihez saját szabályzatot kell készítenünk.

Egy jászszentlászlói cukrászda rendszeresen (legalább havonta) hoz külön számunkra készített süteményeket. Mikulásra csomagokat is készítettek a gyermekek részére. Az közeli erdészettől minden lakásba kaptunk karácsonyfákat.

Gyülekezeti alkalmaink a következők: Vasárnap: 9.30-10.00-ig térdeplős imaóra; 10.00-12.00-ig istentisztelet; 16.30-18.00-ig istentisztelet; csütörtök: 16.30-18.00-ig istentisztelet. Minden este tartunk imaáhitatot, melyek a Menedékvárosban lakók külön kérésére kezdődtek meg. Itt van arra alkalom, hogy kérdéseiket megbeszéljük azokkal, akik a Kiskunmajsai Baptista Gyülekezet tagjai szeretnének lenni.

A hajléktalanellátás működési engedélye megszűnt április elsejétől. Beadtuk a kérelmet az újbóli kiadására, melynek várjuk az elbírálását.

Bemerítés Kiskunmajsán

Az elmúlt év lelki termésének örülhettünk és adhattunk hálát 2005. december 19-én, amikor nyolc fehérruhás vallotta meg hitét és Jézus Krisztus iránti, szeretetből fakadó engedelmisségét a bemerítkezésen keresztül is.

Az új testvéreink mindnyájan a Menedékváros gondozottai közül valók. Három férfi és öt nő mondhatta el, hogy nem csak otthont talált közöttünk, nemcsak az életének egy részére talált megoldást, hanem a legfontosabb döntést hozhatta meg azzal, hogy elfogadta a kegyelmet.

A bemerítési alkalmon az igei szolgálatot és a bemerítést is Paróczi Zsolt bodrogi lelkipásztor végezte. Igei gondolatokat Jézus Krisztus bemerítésének történetéből idézett.

Sok vendéggel együtt örülhettünk ezen az alkalmon, hiszen Bodrogról sokan eljöttek, hogy segítsenek örülni nekünk,

valamint Kiskőrösről is érkeztek fiatalok, akik zenei szolgálatot is végeztek.

Isten áldása kísérje a jó döntéseket és Ő tegye állhatatossá testvéreink életét a "keskeny úton"! *Mné N.Á.*

Bodrog

Két fiatal házaspárnak született meg első gyermeke az elmúlt hónapokban: december 15-én Juhász Gábor és Juhászné Fodor Andrea kislánya: Barnabás, február 16-án pedig Erdei Attila és Paróczi Mónika kislánya, Tünde.

A diósi amerikai keresztyén iskola 7-8.-os diákjai már kétszer töltöttek nálunk néhány napot. A diákok közös programja faültetés volt, mellette sportjátékok és sok éneklés. A szomszédos falu, Osztópán általános iskoláit is bevontuk ebbe a kapcsolatba. A diósi iskola igazgatója decemberben meghívott minket egy olyan ünnepélyükre, melyen az iskola

színjátszó csoportja egy musicalt adott elő. Nagy élményt jelentett ez a darab a diákoknak és pedagógusoknak egyaránt.

*

Február elején tartottuk meg a félévi növendékkoncertünket. Ilyenkor a legkisebbektől a legnagyobbakig előadják szólódarabjaikat. Körülbelül hatvan diák játszott, ezért a koncert hossza majdnem maratoni volt. Ezt volt hivatott enyhíteni a közbeiktatott szünet, melyen néhány aprósütemény és tea mellett beszélgethettünk szülők, pedagógusok és diákok egymással.

*

Februárban jelmezversenyt tartottunk az óvodában és az iskolában. A szülők és maguk a gyermekek sziporkázó ötleteinek köszönhetően a legkülönbözőbb virágok, hangszerek és állatok "bőrébe" bújtak a nebulók. Voltak azután játékok, ajándékok bőven. Vidáman telt így ez a néhány óra hossza gyermekeknek, szülőknek, vendégeknek egyaránt.

*

Március 4-én ifjúsági evangélizáció volt Bodrogon, melyen a környékről kb. 80 fiatal volt együtt. Paróczi Zsolt és Kaposvárról Jóföldi Endre szólt a fiatalokhoz. Az éneklést a fiatalok közös zenekarukkal kísérték. Ilyen alkalmakat rendszeresen tartunk a közeljövőben a résztvevők gyülekezeti házában felváltva.

*

Március 12-én Kaposváron zenetanáraink és oktatási intézményünk diákjai zenés műsort adtak elő Purim ünnepe alkalmából. Az ünnepélyen héber dallamok hangzottak el, a színjátszó csoport pedig Eszter királyné történetéből adott elő egy részletet. Ugyanezt a programot a Kaposvári Baptista Gyülekezet zenés istentiszteletén is előadtuk egy héttel később.

*

A Bloomfieldi Presbiteriánus Gyülekezet egy csoportja nyáron egy hetet töltött Bodrogon, hogy segítségükkel támogassák a Menedék szolgálatát. Sokkal több volt ez, mint pusztán fizikai segítség: lelki bátorítást is kaptunk tőlük. Évek óta ismerik a Menedék Alapítvány munkáját, és rendszeresen imádkoznak értünk.

Az őszi végén néhányan ismét meglátogattak minket ebből a csoportból, és gyülekezetük meghívását tolmácsolták tavaszra, hogy egy néhány fős csapattal látogassuk meg őket, hogy ezzel is tovább építse a két gyülekezet a kapcsolatát.

A tavaszi szünetben egy 12 fős csoporttal meglátogattunk Belfastban a Bloomfieldi Református Gyülekezetet. Húsvéti gyermekprogramjaikban és istentiszteleti alkalmakon vettünk részt. Nagy örömmel vették énekeinket, gyülekezetünk szolgálatainak bemutatását. Elkezdtük tervezni következő nyári látogatásukat, amikor angol nyelvű gyermekket segítenek szervezni Bodrogon, illetve az építkezésen szeretnének részt venni a munkálatokban.

*

Két ruhaakciót tartottunk a falubeliek számára abból a szállítmányból, melyet a Menedék Alapítvány kapott adományba. Sokan juthattak így jól használható, értékes ruhadarabokhoz a munkatársak és a falubeliek között, valamint továbbadtuk rászorultaknak más helységekbe is.

*

Március végén mi is bekapcsolódtunk a Pro-Christ műholdas evangélizációba. Nyolc napon át minden este 6 órakor összegyűltünk a falu kultúrházába Bodrogról és környező falvakból. Nagyon sok üzenetet hallhattunk az énekekből, a személyes élettörténetekből, a rövid színjátékokból is, de az igehirdetések különösen égető kérdéseket, mély problémákat érintettek: félelem, szenvedés, betegség, mindennapi gondok forrataga. Minden nap elhangzott, hogy mi a kivezető út a

reménytelen élethelyzetekből, és hogy egyedül a Teremtő tud valóságos segítséget és megoldást nyújtani számunkra. Több fiatal is megérintett a megszólítás, hogy kerüljenek személyes kapcsolatba az őket szerető Istennel.

*

A Bodrogi Oktatási Központ építése hosszú évek óta folyik, anyagi forrás híján az építkezés azonban többször szünetelt. Gyülekezetünk időközben kinőtte azt a (kb. 100 fős) közösségi termet, amit a Menedék épületében - a kastélyban - eddig használt. A gyülekezet és az alapítvány között létrejött egy megállapodást, hogy az épülő BOK-épületben lenne tulajdonrésze a gyülekezetnek is. Így az oktatási központ építése most egyben imaházépítés is.

*

Áprilisban segítségünkre jött egy 9-fős csapat; az Építő Követek, akik azt a szolgálatot vállalták, hogy imaházépítéseken térítés nélkül vállalnak építési munkákat. Ez a csapat 5 napot töltött nálunk, és hatalmas lendítettek az épület tetőjének ácsolási munkájában.

